

EGUZKILORE

Bazen behin 10 urte zituen neska bat, Irene. .Anbotora joan zen paseatzera. Irene altua eta argala da, ile luze argia dauka eta oso alaia da.

Paseoan zihoala eguzkilore bat ikusi zuen eta ukitu egin zuen eta bat-batean 1942an agertu zen. Baserri bat zegoen, barrura sartu zen baina ez zegoen ezer, beraz, koba batera sartu zen eta ume bat zegoen negarrez.

-Zer gertatu zaizu?-Galdetu zion.

-Nire gurasoak gerran hil dira-Erantzun zion.

-Itxaron nor zara?-Galdetu zion Irenek.

-Begoña Arrizabalaga naiz, ohitura da amaren abizena jartzea-erantzun zion.

-A ze kasualitatea ni ere Irene Arrizabalaga naiz eta amaren abizena da-nahasturik.

-AMONAAAAA-Harriturik.

-Zer?-Ezin ulerturik.

-Nondik zatoz?-Galdetu zion.

-Etorkizunetik nator-erantzun zion.

-Nola iritsi zara ona?

-Eguzkilore bat ukitu nuen eta hemen nago

-Ados, itzultzen lagunduko dizut

-Nola?

-Eguzkiloa aurkituko dugu eta zure garaira itzuliko zara

-Goazen ba!!

Irene eta Begoña eguzkiloaren bila joan ziren.

-Hor dago!-Esan zuen Begoñak.

-Bai aupa!-Erantzun zion.

-Agur Begoña-Esan zion.

-Agur Irene-Esan zion berak ere.

Eta Irene bere garaira itzuli zen.